

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ ครูผู้สอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ปีการศึกษา 2533 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี 7 อำเภอ 39 กลุ่มโรงเรียน 156 โรงเรียน คิดเป็นจำนวนครูที่สอนภาษาอังกฤษทั้งหมด 226 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อศึกษาแนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ซึ่งมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การเตรียมการสอน

ตอนที่ 3 การใช้เทคนิคการสอน แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ก. เทคนิคการสอนฟังและพูด

ข. เทคนิคการสอนอ่าน

ค. เทคนิคการสอนเขียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการแจกแบบสอบถามและรับคืนจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 226 คนได้ 226 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครู และการเตรียมการสอนนำมาแจกแจงความถี่ คิดเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการสอนฟังและพูด อ่าน เขียนซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาคตินำหนักของการปฏิบัติ นำเสนอเป็นตารางและความเรียง

4.3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเกี่ยวกับเทคนิคการสอนและสื่อการสอนแตกต่างไปจากแบบสอบถาม นำมาจัดหมวดหมู่ แจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูส่วนมากเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 31 - 35 ปี มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยเรียนวิชาเอกหรือวิชาโทภาษาอังกฤษมีเพียงร้อยละ 9.27 ครูส่วนมากไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2521 คิดเป็นร้อยละ 51.77 และประเมินตนเองว่ามีความเข้าใจวิธีสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอน เพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง

ครูมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ต่ำกว่า 2 ปี 2 - 4 ปี และ 8 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.86, 32.30 และ 28.32 ตามลำดับ ครูส่วนมากจะสอนภาษาอังกฤษทั้งสองชั้นคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ

6 แล้วยังต้องสอนวิชาในกลุ่มประสบการณ์อื่นด้วย สำหรับเหตุผลที่ต้องสอนภาษาอังกฤษคือ สมัครใจสอน ถูกกำหนดให้สอน และเป็นครูประจำชั้นต้องสอนทุกวิชา มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 32.30, 33.63 และ 32.74 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 สภาพการเตรียมการสอน

ครูส่วนมากจัดทำโครงการสอนระยะยาวและบันทึกการสอนคิดเป็นร้อยละ 56.64 และ 80.97 ตามลำดับ ทว่าบันทึกการสอนอย่างย่อ ๆ สั้น ๆ ส่วนเหตุผลที่ครูไม่ทำโครงการสอนและบันทึกการสอน เพราะไม่มีเวลา เนื่องจากต้องสอนวิชาในกลุ่มประสบการณ์อื่นด้วย

ในการเตรียมเทคนิคการสอน ครูทั้งหมดศึกษาจากคู่มือครู คิดเป็นร้อยละ 100 นอกจากนี้ศึกษาจากตำราเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ (ฉบับภาษาไทย) คิดเป็นร้อยละ 26.26 และมีครูจำนวนน้อยมากที่ได้ศึกษาจากตำราเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ (ฉบับภาษาอังกฤษ) ร้อยละ 2.21 เท่านั้น สำหรับสื่อการสอน ครูส่วนมากมีบัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค คิดเป็นร้อยละ 93.36, 82.14 และ 56.19 ตามลำดับ แต่สื่อการสอนดังกล่าวมีไม่เพียงพอทุกรายการ ส่วนเครื่องบันทึกเสียงและเทปประกอบการฟังและพูด ครูตอบว่ามี ร้อยละ 45.13 และมีไม่เพียงพอเช่นกัน

ตอนที่ 3 การใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู

เทคนิคการสอนฟังและพูดเพื่อการสื่อสารของครูโดยเฉลี่ยแล้วครูใช้ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูใช้เทคนิคการสอนมาปฏิบัติระดับปานกลางในเรื่อง การบอกจุดประสงค์การฟังและพูดให้นักเรียนทราบก่อนฝึกฟังและพูด การให้นักเรียนฟังเรื่องสั้นและบทสนทนาจากครูอ่าน แล้วให้นักเรียนทำความเข้าใจโดยสรุปใจความสำคัญ การสนทนาโดยใช้ภาพ บัตรคำ ของจริง กิริยาท่าทางเป็นสื่อ การให้นักเรียนจับคู่และรวมกลุ่มเปลี่ยนแปลงกันออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตาม การให้นักเรียนฟังบทสนทนาจากเทปประกอบแล้วทำความเข้าใจ โดยสรุปใจความสำคัญ การให้นักเรียนพูดรายงานสรุปหลังจากการสนทนาหรือสัมภาษณ์ การให้นักเรียนบรรยาย ตั้งคำถามจากตาราง แผนภูมิหรือแผนที่นั้น เป็นเทคนิคที่ครูใช้อยู่ในระดับน้อย การให้นักเรียนฟังเรื่องสั้นจากเทป แล้วทำความเข้าใจโดย

สรุปใจความสำคัญ และการให้นักเรียนฝึกกิจกรรมเสริมการฟังและพูดในลักษณะ การบรรยาย ตั้งคำถามและตอบคำถามโดยใช้ภาพจาก หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ป้ายโฆษณา หนังสือการ์ตูน เป็นเทคนิคการสอนที่ครูใช้ในระดับน้อยที่สุด

เทคนิคการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยเฉลี่ยครูใช้ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูใช้เทคนิคการสอนมาปฏิบัติระดับปานกลางในเรื่อง การบอกจุดประสงค์การอ่านให้นักเรียนทราบก่อนสอน การให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล การให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่ม สรุปเรื่องที่อ่านร่วมกันแล้วส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง การให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวโยงกับเรื่องที่อ่าน การให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบ หรือแสดงบทบาทสมมติตามบทอ่าน การให้นักเรียนวาดภาพหรือระบายสีจากบทอ่าน สำหรับการให้นักเรียนเขียนแผนผัง ตารางหรือแผนที่ตามคำสั่งในบทอ่าน การให้นักเรียนเขียนเรื่องใหม่เลียนแบบบทอ่าน การให้นักเรียนฝึกกิจกรรมเสริมการอ่านโดยให้อ่านเรื่องที่ครูแต่งขึ้นเอง ให้อ่านเรื่องจากหนังสือเสริมการอ่าน ให้อ่านจากบทเพลง ให้อ่านจากบทกลอน ให้อ่านจากหนังสือการ์ตูน ให้อ่านจากแผนภูมิ ตาราง หรือกิจวัตรประจำวัน เป็นเทคนิคที่ครูที่ครูปฏิบัติน้อย ส่วนการให้นักเรียนเล่าเรื่องสรุปเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ หลังจากการอ่านเรื่อง และการให้นักเรียนฝึกกิจกรรมเสริมการอ่าน โดยให้อ่านจากประกาศหรือโฆษณา สลากยา เป็นเทคนิคที่ครูปฏิบัติน้อยที่สุด

เทคนิคการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยเฉลี่ยแล้วครูใช้ระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูใช้เทคนิคการสอนอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง การให้นักเรียนเขียนเติมคำ หรือข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความสอดคล้องกับภาพโดยกำหนดตัวเลือกและไม่กำหนดตัวเลือก การให้นักเรียนเขียนบรรยายจากภาพที่กำหนดให้ การให้นักเรียนเขียนบทสนทนาขึ้นใหม่เลียนแบบบทสนทนาที่กำหนดให้ การให้นักเรียนเขียนรายงานหลังจากการสนทนาหรือสัมภาษณ์ การให้นักเรียนเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างตามที่ครูอ่าน การให้นักเรียนเขียนข้อความที่ครูอ่านโดยครูเป็นผู้บอกเครื่องหมายวรรคตอนให้ และให้นักเรียนเติมเครื่องหมายวรรคตอนเอง ส่วนการให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพหรือเขียนเรื่องตามภาพชุด การให้นักเรียนจับใจความที่ครูอ่านแล้วนำมาเขียนเรื่องเองตามที่จำได้ และการ

เขียนให้นักเรียนฝึกกิจกรรมเสริมการเขียน โดยการเขียนเรื่องเลียนแบบตามตัวอย่างที่กำหนดให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักเรียนเอง การเขียนบรรยาย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การเขียนบรรยายตาราง แผนภูมิ หรือแผนที่ การเขียนสรุปย่อจากข้อความที่อ่านหรือฟัง การเขียนโน้ตสั้น ๆ ถึงเพื่อน เป็นเทคนิคที่ครูปฏิบัติในระดับน้อย สำหรับการให้นักเรียนฝึกกิจกรรมเสริมการเขียน โดยการเขียนบัตรอวยพรในโอกาสต่าง ๆ การเขียนบันทึกประจำวัน การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นเทคนิคที่ครูปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดและเทคนิคการสอนที่ครูไม่เคยปฏิบัติคือ ให้นักเรียนฝึกกิจกรรมเสริมการเขียนโดยการเขียนจดหมายส่วนตัว

อภิปรายผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 51.77 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในระยะ 4-5 ปีที่ผ่านมา ทางสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานีหรือทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้จัดอบรมหรือสัมมนาในเรื่องการใช้หลักสูตรและวิธีสอนให้แก่ครู ผู้สอนภาษาอังกฤษอีกเลย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นจริงนั้นในการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจะต้องผ่านการอบรม ด้านการใช้หลักสูตรและวิธีการสอนมาก่อนที่จะทำการสอนแต่การที่ครูยังไม่ผ่านการอบรมอย่างทั่วถึงนั้น ไม่น่าจะสามารถปฏิบัติตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงอาจจะทำให้ครูภาษาอังกฤษใช้วิธีสอนแบบเดิมที่ตนถนัด เช่น การสอนแบบไวยากรณ์ และการแปล ดังนั้นการที่ครูได้ผ่านการอบรมก่อนเข้าทำการสอนนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็น อย่างยิ่งดังที่ คมคาย จงเจริญสุขและคณะ (2524 : 2) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ผู้สอนวิชานี้ต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิค และวิธีสอน แต่ถ้าครูผู้สอนไม่ได้ผ่านการอบรมหรือคุณสมบัติไม่เพียงพอ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนในประเทศไทยไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

2. สภาพการเตรียมการสอน

จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนมากมีสื่อการสอนประเภท บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยคไม่เพียงพอ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สื่อสามอย่างนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่สามารถนำมาสร้างสถานการณ์จำลอง ให้นักเรียนได้ฝึกใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ เช่น คำศัพท์ใหม่ที่เป็นคำนาม การเรียนก็อาจจะใช้วิธีการถามตอบโดยใช้บัตรคำหรือบัตรภาพ หรือในการฝึกพูดจากบทสนทนาในแต่ละบทเรียนล้วนแต่มีการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดเช่น สถานการณ์ในตลาดซึ่งจะแสดงการซื้อขายสินค้า ครูจะต้องให้นักเรียนพูดในสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งสื่อที่จำเป็นก็คือ บัตรภาพ และบัตรคำ ส่วนแถบประโยคก็สามารถนำมาฝึกหัดทักษะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยคิดว่าสื่อทั้งสามอย่างนี้ ครูน่าจะสามารถทำขึ้นเองได้ แต่ครูส่วนมากมีไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะครูไม่มีเวลาดังที่จากการวิจัยของ พรทิพา เหลืองวัฒนกิจ (2522 : 120-136) สุมณเทียร แก่นมณี (2524 : 75-78) พบว่า ครูมีอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ เพราะครูส่วนมากทำหน้าที่สอนหลายกลุ่มประสบการณ์และสอดคล้องกับกรมวิชาการ (ม.บ.บ. 2) ที่กล่าวว่า ครูไม่มีเวลาทำอุปกรณ์การสอน เพราะต้องทำกิจกรรมของโรงเรียนมาก จึงทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอนและไม่อาจทำกิจกรรมการสอนให้ครบทุกกิจกรรมได้ ส่วนอุปกรณ์การสอนเครื่องบันทึกเสียงและเทปประกอบบทฟังและพูด พบว่า ครูส่วนมากไม่มี คิดเป็นร้อยละ 54.87 อาจเป็นเพราะว่า เนื่องจากการเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนดำเนินมาหลายปีแล้ว อุปกรณ์อาจจะเกิดการสูญหายและทางโรงเรียนไม่ได้จัดหาขึ้นมาทดแทน ผู้วิจัยมีความคิดว่า อุปกรณ์ประเภทนี้มีความจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องมี ดังที่ ดวงเดือน แสงชัย (2531 : 46) กล่าวว่า เครื่องเล่นเทปมีประโยชน์มาก สำหรับฝึกออกเสียงให้ถูกต้องและแก้ไขข้อบกพร่องของครูเองและนอกจากนี้อาจจะให้นักเรียนพูดบันทึกเทปเพื่อเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนด้วย นอกจากนี้ถ้าครูขาดอุปกรณ์นี้อาจจะเป็นปัญหาสำหรับครู ครูอาจจะสอนให้นักเรียนออกเสียงอย่างถูก ๆ ผิด ๆ เพราะครูส่วนมากไม่ได้เรียนจบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง

3. การใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการวิจัยพบว่า เทคนิคการสอนฟังและพูดเพื่อการสื่อสารของครู โดยเฉลี่ยแล้วครูใช้ในระดับน้อย ซึ่งไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่เน้น การเรียนการสอนในด้านการฟังและพูดเพื่อการสื่อสาร สาเหตุที่สำคัญครูผู้สอน ปฏิบัติในระดับน้อยนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะมาจากสาเหตุที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ไม่ได้รับการฝึกฝนหรืออบรมเกี่ยวกับเทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้ดีพอและสภาพแวดล้อมของนักเรียนไม่เอื้อให้ครูได้ใช้เทคนิคอย่างเต็มที่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพา นาคสุข (2527 : 96-97) ที่พบว่า ความสอดคล้องของหลักสูตรกับสภาพแวดล้อมของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่จะมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อยมาก

สำหรับเทคนิคการสอนอ่านและเขียนเพื่อการสื่อสารนั้นพบว่า โดยเฉลี่ยครูใช้ในระดับน้อยทั้งสองเรื่อง สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ครูปฏิบัติระดับน้อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื้อหาและคำศัพท์ยากและมากเกินไปไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน เช่น เทคนิคการสอนเพื่อการสื่อสารในเรื่องการให้นักเรียนเล่าเรื่องสรุปเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ หลังจากการอ่านเรื่องและเทคนิคการเขียนรายงานหลังจากการสนทนาหรือสัมภาษณ์ เป็นต้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเทคนิคการสอนนี้ นักเรียนไม่สามารถจะกระทำได้มากนัก ครูจึงไม่ค่อยนำเสนอซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (ม.ป.บ. : 4) ที่พบว่า ครูส่วนมากใช้วิธีการสอนแบบเดิมอยู่คือสอนอ่านและแปลภาษาอังกฤษ

ส่วนเทคนิคในการใช้กิจกรรมเสริมมาฝึกให้นักเรียนใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารในทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนเช่น เทคนิคการให้นักเรียนบรรยายภาพ ตั้งคำถาม และตอบคำถาม โดยใช้ภาพจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ป้ายโฆษณา หรือหนังสือการ์ตูนหรือการใช้กิจกรรมเสริมการอ่านโดยให้นักเรียนอ่านเรื่องจากเรื่อง ที่ครูแต่งขึ้นเอง ให้นักเรียนเขียนบัตรอวยพร เขียนบันทึกประจำวัน เทคนิคเหล่านี้ ครูใช้ระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูไม่มีเวลาหรือทราบว่เทคนิคการ

สอนเหล่านี้จะนำมาประกอบการเรียนได้ นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ตามชนบท การที่จะใช้สิ่งเหล่านี้จึงเป็นงานหนักมากสำหรับครู

ในเรื่องการใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของครูที่มีการใช้ในระดับน้อยนั้น กล่าวโดยสรุปแล้วผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะมาจากการที่ครูขาดความมั่นใจในการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ภาษาอังกฤษที่ดีพอ และครูหลายคนที่สอนภาษาอังกฤษไม่ชอบที่จะสอนภาษาอังกฤษแต่จำเป็นต้องสอน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรรหาทางปรับปรุงและวางแผนในการเปิดสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรตระหนักถึงความพร้อมและความจำเป็นในการเลือกสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยคำนึงถึงความพร้อมที่จะสอนเป็นอันดับแรก เพราะเมื่อประสบปัญหาเกี่ยวกับครูแล้ว การเรียนการสอนก็ไม่อาจประสบผลสำเร็จ

1.2 ควรจัดให้มีการนิเทศภายใน เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมและปรับปรุงการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษานิเทศก์

2.1 ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา ในด้านความรู้และวิธีการสร้างแก่ครู ซึ่งอาจจะกระทำในระดับกลุ่มโรงเรียนหรือระดับอำเภอ

2.2 ควรมีการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เพื่อประเมินดูความก้าวหน้าในการจัดการเรียนการสอนของครูและเพื่อให้ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

3.1 ควรให้ความสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ เท่ากับวิชาอื่น ๆ เพราะถ้าหากการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายแล้ว นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.2 ควรศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอทั้งในด้านวิชาการ เช่น ทักษะการฟัง การออกเสียง และวิธีสอน ตลอดจนพยายามแสวงหากิจกรรม เสริมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เพราะการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอทำให้ครูมีความเชื่อมั่นในการสอน จะส่งผลไปยังนักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความ สนุกสนาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเรื่องเดียวกันกับครูภาษาอังกฤษ ในเขตจังหวัดอื่น ๆ
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู ที่สอดคล้องกับการ จัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ควรศึกษาความรู้ความสามารถของนักเรียน ในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย